

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

-Duminica Tomei.

Pacea lui Isus Hristos înviat...

Precum Isus Hristos la nașterea sa a vestit prin Îngeri pacea, așa după învierea sa cel d'întâi cuvânt — pe care l-a rostit a fost pacea: *Pace vouă!* Aceasta înseamnă că El nu are alt dar mai bun și mai frumos, ce să ne dea. Pacea este darul cel mai frumos și mai prețios, ce-l poate da Domnul Nostru Isus Hristos acelorora, cari îl iubesc pe Dânsul. — Ea este odihna și liniștea inimei în mijlocul deosebitelor împrejurări ale vieții dinlăuntru și din afară. — Este o înainte gustare a vieții din ceriu unde pacea este desăvârșită, deplinită și vecinică. Pacea este singurul bine ce ne poate face să gustăm puțină fericire în viața din lumea aceasta.

Aceasta pace, ce ne face îndestuliți și fericiți, Isus ne-a adus-o din ceriu pe pământul nostru, de unde era alungată. Pacea aceasta Isus o îmbrățișează: *Pace vouă! Pace tuturor!* Sfânta Biserică o cere în fiecare zi pentru fiii ei: *Dă-ne nouă pace...* *Dă-ne Doamne!* „Pentru rugăciunile tuturor Sfinților, și ale Născătoarei de Dumnezeu, Doamne, pacea ta dă-ne o nouă“... Să cerem și noi pacea aceasta, să o cercăm în Isus Hristos și o vom afla...

* * *

Aceasta pace este atât de trebuincioasă pentru noi în viața de

acum, încât fără dânsa toate bunătățile din lumea aceasta sunt greșoase și amare. Ce folos are cineva de averi, de mărire și de plăcerile lumii, dacă nu are pace?

Un suflet fără pace se bate între cei mai împungători spini de dorințe, de voințe, de tulburări, pe cari nu este în stare să le sature. — Atare suflet se tulbură, se neliniștește, se mânie, se înfurie, se simte gol, se necăjește de starea lui, și pizmuește pe alții. — Aceasta este o stare de iad! Ah! ce mare lucru este pacea sufletului, pacea inimei!

Cu pacea în inimă ușor poți suferi relele, durerile, boalele și necazurile acestei vieți. Să fie binecuvântat Isus, carele ne-o dă. Roagă-l să zică și cătră tine, cum a zis cătră Apostoli: *Pacea mea o dau vouă. Pace vouă.*

* * *

Pacea este un bine atât de mare încât toți din lume o doresc și ar vrea să o aibă, însă nu toți o află. Pentru ce oare nu o află mulți? Pentru că o cercă acolo unde nu este, și nu o știu căuta unde este: *Calea păcii nu au cunoscut-o.* În calea păcatelor nu se află pacea. În calea patimilor și a dorințelor păcătoase nu se află pacea. Pe cărările cele late și largi ale lumii nu este pacea. Pacea vine dela Dumnezeu,

și cine nu are pe Dumnezeu, cine nu stă bine cu Dumnezeu, cel ce nu este unit cu voința lui Dumnezeu nu poate avea pace. — Fraților, dacă vreți să aveți pace, iubiți pe Dumnezeu, iubiți poruncile lui, iubiți voința lui, iubiți Biserica cea adevărată a lui Dumnezeu, suferiți cu răbdare creștinească câte vi le rânduește Dumnezeu și vi le trimite, și cele potrivnice și amare. — Depărtați-vă pașii vostri dela căile celor păcătoși, și trăiți tot mereu în harul lui Dumnezeu. — Atunci se va pogori întru inimile voastre pacea lui Isus Hristos și veți fi fericiți. —

Despre Mărturisire sau Spovedanie.

(Urmare)

Când vă spovediți ori aveți numai păcate grele, de moarte, ori aveți numai păcate ușoare, lezne de iertat, ori aveți și păcate grele și ușoare. — Dacă spovediți și păcate de moarte și lezne de iertat — nesmintit trebuie să urși și să blăstămați toate păcatele de moarte, și să aveți hotărâre tare de a nu le mai face. — Dacă apoi vi se pare că de păcatele lezne de iertat nu aveți durere sau părere de rău — ori că nu puteți stărui nici decum părere de rău — nu vă năcăjiți, nu vă neliniștiți de loc, pentru că pe cum nu sunteți datori a le spovedi acestea, așa nu sunteți datori nici a avea părere de rău de ele. Iar dacă aveți numai păcate lezne de iertat — nizuiți-vă a urși și blăstăma cel puțin unele din ele, ori și numai unul singur — pentru că păcatul lezne de iertat nefiind piedecă ori potrivnic darului — cum este ori care păcat de moarte — de aceea cel ce are numai păcate ușoare nu e dator să aibă părere de rău de toate, ci pentru ca să dea ceva materie de ajuns pentru Taină e destul să mărturisască macar unele din ele, de cari să aibă părere de rău, ba e destul a avea părere de rău macar de unul singur. — Anumite minciuni — ce le spuneți — că năveți tăbac — ca să nu dați la cel ce vă cere, ori că n'aveți sare

fărină, ouă, unsoare, ori altceva — să nu dați la muierea aceea, care apoi nu și aduce aminte să dea înapoi, anumită necumpătare — însă nu grea — în mâncare ori beaură, anumită dragoste către jocul de cărți, către deșărtăciuni, podoabe, sunt păcate ușoare, lezne de iertat, despre cari poate că voi ziceți că nu puteți avea durere și părere de rău de ele, și nu știți cum să vă hotărâți să le lăsați, să le părăsiți... De aceea vă zic să nu vă prea năcăjiți de ele, să nu vă prea tulburați, căci deși ar fi foarte de laudat și de folos pentru sufletul vostru să le urși și urgisiți — pentru că în urma urmelor și acelea sunt vătămări ale lui Dumnezeu — cu toate acestea nu sunteți datori a o face aceasta, de aceea fără de a avea părere de rău de păcatele acelea ușoare, puteți avea părere de rău de alte păcate ușoare dacă aveți; și dacă vi s'ar părea ca de nici un păcat ușor să nu puteți avea aceea părere de rău ce e de lipsă pentru a primi cum se cuvine deslegarea preotului —, parără rău de păcatele de moarte spovedite mai înainte, spunând în spovedanie și pârându-vă macar de unul singur —, și aceasta va fi de ajuns ca Taina să-și aibă puterea sa, și să o primiți cu vrednicie. — Dacă apoi aveți numai păcate de moarte, acestea trebuie să le urși toate mai pe sus de orice rău — și să vă hotărâți de a nu le mai face. Dar oh cât de tare mă tem că și în aceasta privință mulți greșesc! La cutare îi pare rău că în o mânie, în furie a isbucnit în sudălmi, îi pare rău, și e hotărât să nu mai facă acel păcat, dar apoi n'are aceeaș părerea de rău — că a mușcat cu vorbe vătămătoare și cu sudălmi pe rivalul său — pe acela pe care are mânie, pic, și nu e hotărât ca de altă dată să nu facă atari bravuri... Altuia îi pare rău că din lene și trândăvie n'a mers la biserică în Dumineca ori sârbătoarea cutare — ca să asculte sfânta Liturghie, ori că a lucrat în zi de sârbătoare, îi pare rău că a hulit, cântit, vorbit rău de altul, dar apoi n'are adevărată părere de rău — că n'a dat înapoi bunul altuia — că a păgubit cu vitele sale — pășunea altuia, ori sămănăturile, dar apoi că a întinș cu acel fecior, cu aceea fată vorbe neiertate, și necurate, despre acestea n'are adevărată părere de rău, nici hotărâre adevărată de a se reține pe viitor dela astfel de vorbe ori fapte, de ale încunjură. — Însămnați-vă bine, iubiților, că dacă din

100 de păcate de moarte — ce le-ați avea, ați uri și urgisi 99 — acel unul singur care nu l-ați uri și blăstămă — vă face nefolositoare și zădarnică urirea și blăstămarea tuturor celorlalte, acel singur păcat de care n'ar avea părere de rău îl lasă mort sufletește, adevărat lipsit de darul lui Dumnezeu, ca și când n'ar fi urit și blăstămat nici un păcat.

(Va urma)

Rătăcirile sectelor cu privire la cinstirea sfinților.

Sectele pocăite iși bat joc de sfinți, zicând că nu are nici un înțeles ai venera.

Răspunsul nostru e următor:

Noi suntem în mâna lui Dumnezeu, trebuie să ne predăm lui Dumnezeu, pentru aceea închinarea pe care o dăm lui Dumnezeu se numește *adoratie*, sau închinare.

Cinstei, ce o dăm sfinților, i-i zicem *venerație*, sau cinstire. Lor ne adresăm cu aceea, ca să *înainteze înaintea lui Dzeu, rugăciunea noastră*. Este ca și când un fiu, care a supărat pe părinții lui, roagă pe cel mai bun prieten, ca acela să stăruiască pe lângă părinți, ca să-l ierte. De aceea zicem în rugăciunea „Născătoare de Dumnezeu”, „Prea sfântă Marie Maica lui Dumnezeu roagă-te pentru noi...” Deci ne îndreptăm către Sfânta Marie ca să se roage pentru noi, în urmare rugăciunea ajunge către Dumnezeu, prin mijlocirea sfinților.

De altcum sf. Scriptură ne poruncește, să ne rugăm unii pentru alții. „Vă rog fraților... să vă nevoiți întru rugăciuni pentru mine, către Dumnezeu”. (Rom. 15. 30.)

În Vechiul Testament găsim locuri, din cari se vede, că și după trecerea aleșilor din aceasta viață, li se adresau cereri ca să intervină la Dumnezeu, pentru poporul evreesc.

David rugându-se zice: „Doamne, Dumnezeul lui Avram, Isac și Israil părinți, noștri păzește acestea... îndreptează inimile lor către tine. (II. Cronici 29. 18.)

Prorocul Ieremia arată, că nici rugăciunea dreptilor nu mai ajută, când răutatea poporului s'a înmulțit peste măsură. El zice: „Și a zis Domnul către mine de va sta Moise și Samuil înaintea feți mele... depărtează pe poporul acesta... (Ier. 15. 1.)

Prorocul Ezechiel spune: „Și de vor fi acești trei bărbați în mijlocul lui (poporului) Noe, Daniil și Iov, aceștia cu dreptatea lor se vor mântui”. (Ezechiel 14. 14.)

Moisi, Samuil, Noe, Iov erau deja morți, când cei doi proroci vorbesc despre ei. Aici nu este vorbă, decât de rugăciunile lor înaintea lui Dumnezeu, pentru iertarea poporului evreiesc.

Din cele spuse de prorocii amintiți, înțelegem, că rugăciunile făcute înaintea lui Dumnezeu de către sfinți, pentru cei care îi roagă, numai atunci se vor primi, când și ei se îndreaptă.

Din catechism.

49. Oameni cei dintâi fost au la început buni?

(Vezi art. 48 în No. 2—1927).

(Urmare)

Oameni cei dintâi au fost buni, sfinți și drepti.

În primul rând au avut darul sfinților, cum celim în sf. Scriptură (Moise I. 1, 26)... Să zidim om, după chipul și asemănarea noastră...

După sfinții părinți asemănarea aceasta însemnează sfințenia și dreptatea supra naturală. Și la Eccl. (7, 29.) „Numai aceea am aflat, ca Dumnezeu a făcut pe om fără prihană”. Si sf. Pavel (la Eff. 4, 23.) „Să vă înouiți în omul cel nou, care s'a făcut după Dumnezeu în dreptate și în sfințenia adevărată”. Omul cel nou este Adam, despre care spune Apostolul ca Dumnezeu l'a zidit în sfințenie.

Cu acest dar sfinților s'au împreunat multe alte daruri, cari nu au fost și nu sunt inseparabile de darul sfinților fără sunt accidentale și date de Dumnezeu din bună-tatea lui.

Oamenii cei dintâi, va să zică au fost scutiți de poftetele păcătoase ale trupului.

Nesticăciunea a fost aceea stare, în care poftetele trupesti au fost subordonate minții și au fost stăpânite de minte sau cum spune sf. Augustin: „Precum au fost supuși Adam și Eva prin mîntea lor lui Dumnezeu, așa a fost supus trupul lor minții lor”.

(Va urma)

Mișcările de unire în Polonia și Ucraina. În Polonia și Ucraina mișcările pentru unire sunt viie. Anume în aceste ținuturi era și rezistența populației mai tare în contra tendin-

telor de Pravoslavizare desvoltată de regimul țarist.

Protoereul ortodox al orașului Pidljias, Arkadie Nikolskij a adresat în recent o epistolă deschisă Metropolitului ortodox din Varșovia, în care desfășură motivele sale, pentru cari a părăsit ortodoxia. Aceasta adresă e un foarte interesant document.

Nikolskij s'a născut în Petrograd unde a și funcționat ca preot. În timpul bolșevismului a servit ca preot militar în armata lui Judenits și a venit cu acesta în Polonia. În orașul Pidljias patru ani de zile ca preot ortodox el a dus o luptă aprigă în contra credinței catolice. Când la urmă s'a convins despre zădărnicia întreprinderii sale, de odată a și recunoscut aceasta în mod solem, declarând că: „biserica ortodoxa se află în stare de o complectă descompunere. El nu vede un alt remediu cu bun rezultat în lupta Bisericii lui Hristos în contra necredinței, sectarismului și în contra judeo-francmasoneriei, decât numai dacă se vor uni toate bisericile creștine sub conducerea papei dela Roma. În Rusia și în Polonia lupta aceasta a fost făcută din partea bisericii ortodoxe fără de nici un rezultat. Timpul unirii a sosit și ar fi un paș de tot regretabil a respinge ajutorul oferit de Biserica Romana.”

În Ucraina sunt deja multe parochii ortodoxe — Terespoli, Jabolotow, Dokudiw, Bubeli, Polskij — în cari preoții împreună cu toți credincioșii au trecut la Biserica greco-catolică. Asemenea în guberniul Ka-

menez—Podolsk s'au făcut treceri în număr considerabil. Metropolitul Scepticky al Lwowului (Lembergului) a așteptat în zilele acestea o delegațiune în chestia unirii, Bolșevici însă nu au lăsat delegaților să treacă frontiera.

(Bukarest. S. B.)

Bibliografie. Institutul „Biblioteca populară” din Gherla a scos de sub tipar a două broșură sub titlul: *Datorințele creștinești ale bărbaților* de părintele canonic Dr. Victor Bojor. Este aceasta o cârtică de 62 pagini scrisă cu o românească bună la înțelesul poporului. Conține învățături prețioase menite de a crea o situație de adevărată fericire în familie. Mult ar fi de dorit să se găsească la toate casele țăranilor noștri cărturari. Se poate procura cu prețul modest de 6 Lei la Tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla. jud. Someș.

A apărut cea mai bogată carte de rugăciuni de Ioan Genț 560 pagini, pe hârtie fină (velină.) Cuprinde toate celea de lipsă pentru cantori, elevi, intelectuali și popor. Rugăciuni de dimineața, de seara, la Mănecat și Inseratul de Sâmbăta și Duminică pe toate opt glasurile. (Laudele Luminătoarele, stihirile invierii. Catavasiile Troparele și Condacele Duminecilor și ale Sărbătorilor.) Mărturisirea, Cuminecarea prohodul și Cununia. Rânduială. Catavasiilor de peste an, colinzi, cântări în Vinerea Mare șcl. Acatistul, Paraclisul și lecturi din Sf-tul Alfons de Liguori. Cea mai bogată și mai efțină carte de rugăciuni costă: Legată în pânză fină peste tot cu cruce de aur 80 Lei. Cei ce doresc legătură în piele cu bordură aurită și cruce de aur vor mai trimite 100 de Lei în plus (total 180 Lei.) Legătură în piele cu bordură simplă 60 de Lei în plus (adică total 140 Lei.) Comandele se fac la Părintele Dr. Aloisie L. Tăutu, profesor de teologie, Oradea-Mare, sau la Redacția „Vestitorului” Oradea-Mare. După 20 exemplare vândute se dă unui gratuit (în pânză).

Calendar săptămânal.

1—7 Maiu 1927.

1. Dumineca Tomii (Ev. d. Ioan 20, 19.) Pr. Ieremia.
2. Luni. P. Atanasie † 373 d. Hr.
3. Marți. M. Timoteiu.
4. Miercuri. C. Muc. Pelagia.
5. Joi. M. Irina.
6. Vineri. Dreptul Iov.
7. Sâmbătă. Arăt. Sf. Cruci.